

[Aksel Larsen.]

stedlige Fiskeriforening, naar det drejede sig om en Bevilling til en Person til at være Auktionsleder, og det glæder mig, at det nu bliver fast Regel. Jeg haaber ogsaa, at der vil blive taget det mest vidtgaaende Hensyn til de stedlige Fiskeriforeningers Mening. Det har jo nemlig ikke hidtil været Tilfældet. Jeg er saaledes bekendt med, at Fiskeriforeningen i Grenaa gennem lange Tider har været yderst utilfreds med den Maade, hvorpaa man har behandlet Spørgsmaalet om Auktionsleder ved de offentlige Fiskeauktioner i Grenaa, som har været og vist endnu er ledet af en Auktionsleder, som de stedlige Fiskere absolut ikke vil anerkende, og som de har det daarligst mulige Samarbejde med. Nu kan man naturligvis hævde, at Fiskeauktionerne et Sted som Grenaa er ikke kun for Stedets Fiskere, men ogsaa for andre. Det er rigtigt, men paa den anden Side tror jeg nu nok, at det kunde være muligt ikke alene at spørge den stedlige Fiskeriforening, men ogsaa, hvis den har visse Indvendinger mod den foreslaaede Auktionsleder, at tage Hensyn til Foreningens Indvendinger. Noget saadant forekommer mig ikke at være sket i det Tilfælde, der hedder Grenaa, og det er derfor for mig en Glæde, at der nu kommer en Lovbestemmelse, som direkte giver Ministeren Pligt til at tage dette Hensyn.

Ministeren for Landbrug og Fiskeri (Bording): Jeg takker Ordførerne for Tilslutningen til Lovforslaget og kan sige, at selv om det først nu bliver Lov, har vi naturligvis i de senere Aar altid spurgt Fiskeriforeningen. Med Hensyn til Spørgsmaalet Grenaa er det ordnet saaledes, at der er kommet en ny Auktionsleder, som man er tilfreds med.

Hermed sluttede Forhandlingene.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Forlængelse af Lov Nr. 342 af 22. December 1937 om Indløseligheden af Danmarks Nationalbanks Sedler og om Foranstaltninger til Værn for den danske Valuta.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 1059; Udvalgets Betænkning findes i Tillæg B. Sp. 75).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Paragraffer og Spørgsmaalet om dets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ordføreren (Hartvig Frisch): Som man vil se af Betænkningen, er det mig desværre ikke muligt som Ordfører for Udvalget at rapportere, at der er opnaaet Enighed. Vi har fra Regeringspartierne Side sluttet os til Lovforslaget og indstiller til Vedtagelse Lovens Forlængelse uændret. Der var en enkelt Ændring, som for saa vidt kunde have været gennemført. Det var den Ændring, som allerede den højtærede Handelsminister i sin Fremstættelse her hentydede til, nemlig en eventuel Genindførelse af et Organ, der svarede til Rigsdagens Valutaudvalg i sin Tid. Dette Spørgsmaal har ogsaa været drøftet i Udvalget. Fra Regeringspartierne Side var man villig til en saadan Ændring i Loven, men det maatte naturligvis forudsættes, at der ogsaa var Interesse for det fra de andre Partier, idet der ikke kunde synes at være meget opnaaet ved at indføre et saadant Organ for Rigsdagen, hvor der ikke fra Rigsdagen selv var nogen fuld Tilslutning til det. Det viste sig, at Interessen derfor fandtes kun hos Regeringspartierne. Derfor vil man se af Betænkningen, at Lovforslaget indstilles til Vedtagelse uændret.

Naar man ser paa de Betragtninger, som er gjort gældende fra Oppositionspartierne, som jo begge siger nej til Forslaget, saa kan man vel sige, at selv om det er et Nej fra begge Sider, er det jo ikke helt uden Nuancer. Det gaar ligesom i Heibergs berømte Vaudeville, at Nej kan siges paa adskillige Maader. Fra Venstres Side er det nærmest et Nej, ikke Tale om! idet Partiet indstiller Forslaget til Forkastelse. Fra de Konservatives Side er det mere: Næh — vi vil ikke! idet man der indstiller, at Partiet ikke deltager i Afstemningen, det vil sige: Stemmer ikke.

Den samme Nuance i Afstandtagen genfindes i de optrykte Bilag, som findes i Betænkningen, nemlig i de to Henvendelser, vi har modtaget, dels fra Grosserer-Societetet og Provinshandelskammeret, dels fra Grossist-Sammenslutningen af 1930. I det første af de nævnte Bilag udtales — det staar paa Side 3 i Betænkningen —

„Imidlertid skal undertegnede Organisationer ikke under de nuværende Forhold insistere paa en gennemgribende Revision af Valutaloven.“
Dette svarer jo ret nøje i Nuancen til,